

Kære medlem af Retsudvalget

Jeg vil bede dig overveje, om der er tilstrækkeligt demokratisk kontrol med Procesbevillingsnævnet, og om dette uafhængige nævn evt. kan være ude af trit med den generelle befolknings retsopfattelse, og dermed kan have tabt sit opdrag af syne?

Procesbevillingsnævnet afgørelser kan ikke ankes. Så hvordan føres der tilsyn med det? Hvem står det til regnskab over for? Borgerne har intet sted at henvende sig, hvis de mener der er sket en fejl eller at nævnet ikke har fulgt loven.

Ifølge loven skal Procesbevillingsnævnet give en borger lov til at kære en sag til landsretten, hvis sagen "rejser spørgsmål af principiel karakter". På nævnets hjemmeside uddybes det, at "En sag er principiel, hvis den kan tænkes at få betydning for andre. (...) Sager af principiel karakter vil for eksempel være sager, der rejser hidtil uafklarede lovfortolknings spørgsmål".

I en ansøgning om appeltilladelse anførte jeg tre tydeligt principielle grunde til at min sag burde prøves ved landsretten.

For det første havde byretten i den dom, jeg mente skulle ses efter i sømmene, ignoreret en tidligere landsretsdom, som indgik i sagen. Med andre ord blokerede Procesbevillingsnævnet med sit afslag for at Vestre landsret kunne tage stilling til om byretten havde handlet rigtigt, da den sad en dom fra Vestre landsret overhørig.

Min anden grund var, at det var nødvendigt at få prøvet ved landsretten, om en myndighed (Familieretshuset) virkelig har lovhjemmel til at skrive, at den ikke vil følge en domstolsafgørelse, hvis den afviger fra myndighedens afgørelse. Det skrev Familieretshuset nemlig til mig, da jeg ankede en afgørelse til byretten. Desværre stadfæstede byretten afgørelsen, så det blev aldrig afprøvet, om Familieretshuset som myndighed ville gøre alvor af sin erklæring om ikke at ville rette sig efter en omstødelse.

Jeg er sikker på at udvalgsmedlemmerne vil være enig i at det bør afklares ved højere retsinstanser, hvad der faktisk er lov i Danmark på dette område. Som borger følte jeg mig

nærmest til grin, da jeg læste, at det ville være uden konsekvens, hvis jeg fik medhold i min anke. Hvorfor så have en ankeinstans? Forhåbentligt ikke bare for et syns skyld. Sådanne divergenser er usunde for retssikkerheden og tilliden i samfundet.

Min tredje og sidste begrundelse omhandlede manglende prøvning af om der under strafansvar var afgivet urigtige oplysninger til myndighederne. Jeg havde dokumenteret for byretten, at min modpart i mine øjne havde opgivet urigtige oplysninger, men byretten ignorerede denne dokumentation. Hvis den ene part i en sag uden konsekvenser kan afgive urigtige oplysninger til myndighederne, så lider den anden parts retssikkerhed ubodelig skade. Systemet honorerer i så fald den mest samvittighedsløse person og straffer den mest lovlydige. Det kan under ingen omstændigheder være hensigten med vores retssystem.

Jeg mener det er evident, at mine klagepunkter er både principielle, har betydning for andre og rummer uafklarede lovfortolkningsproblemer.

Jeg mener da, at Retsudvalget bør undersøge, om Procesbevillingsnævnet generelt er underlagt for lidt kontrol, om nævnet lever op til sit opdrag, om det i tilstrækkelig grad tager vare på borgernes retssikkerhed og endeligt om borgerne skulle have andre muligheder end at skrive til politikerne eller journalisterne, hvis de mener, nævnet har taget en indlysende forkert beslutning.

Jeg fremsender gerne dokumentation for de her anførte klagepunkter.

Mvh

Rolf Heitmann, Ph.d.

Jernbanegade 33

7160 Tørring

20 84 34 70